

РЕШЕНИЕ

№ 8168

гр. София, 19.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Вladoва

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **10754** по описа за **2013** година докладвано от съдия Славина Вladoва, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 229 – 236 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Д. Р. Р. от [населено място] срещу съдебно решение от 17.07.2013г. на СРС, НК, 5 състав по нахд № 2314/2013г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 11011287 от 29.11.2012г. на Директора на АДФИ, с което е наложена глоба в размер на 500 лв. на Д. Р., в качеството му на изпълнителен директор на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов” на основание чл. 65 и чл. 66 ал. 2 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки (отм.) за извършено нарушение на чл. 3 ал. 2 във връзка с чл. 1 ал. 2 т. 1 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки (отм.).

С жалбата жалбоподателят иска да се отмени решението на първоинстанционния съд, като постановено в противоречие със закона и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди, че незаконосъобразно и в противоречие с нормите на закона СРС е приел, че е безспорно е доказано и извършено вмененото му нарушение. Твърди, че не е извършил нарушение, тъй като неправилно и в противоречие със закона СРС е приел, че стойностите на сключените от него договори следва да бъдат сумирани. Твърди, че е спазил всички изисквания на НВМОП при сключване на договорите. Твърди освен това, че неправилно СРС е приел, че е от кръга на лицата по чл. 8 ал. 3 и ал. 2 от ЗОП, като твърди и излага

съображения, че не е от кръга на тези лица и респективно не е субект на нарушението. Твърди освен това, че неправилно СРС е приел, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че такива са допуснати, тъй като и в АУАН и в НП няма посочена точна и конкретна дата на извършване на нарушението. Твърди освен това, че дори да се приеме, че е субект на нарушението и е извършил същото, то наложеното му наказание е явно несправедливо, както и че са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, а именно, че е налице маловажен случай. Твърди и наличието на по – благоприятен закон, тъй като НВМОП е отменена и макар в ЗОП да има разпоредби, които да възпроизвеждат състава на вмененото му нарушение, то липсва сходство в субекта на нарушението по отменената НВМОП и ЗОП. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Ответникът по касация Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), чрез процесуалния си представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение, тъй като СРС законосъобразно е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, както и поради това, че СРС законосъобразно е приел, че безспорно е доказано вмененото на наказаното лице нарушение, за което законосъобразно му е наложена предвидената в закона санкция, а именно тази по НВМОП. Иска оспореното съдебно решение да бъде оставено в сила.

СГП, чрез представителя си прокурор Павлов, изразява становище, че жалбата е основателна, а първоинстанционното решение – незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на оспорване. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

За да постанови оспореното решение СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Приел е, че от фактическата обстановка следва, че е извършено нарушение от наказаното лице. Приел е, че това е така, тъй като от изложената във фактическата обстановка на оспореното съдебно решение договори са сключени в много кратък срок от време, както и че те касаят дейности, явяващи се част от сключен по – рано един договор, който е бил прекратен. Приел е, че дейностите по отделните договори обективно представляват изпълнение на цялостен проект, който формално е бил разделен на отделни части, а е следвало да бъде проведена съобразно общата му стойност процедура за възлагане. В тази връзка е приел, че е извършено нарушение на чл. 3 ал. 2 от НВМОП. Приел е и че не е отпаднало правното основание, съдържащо състава на нарушението, тъй като Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки е отменена (ДВ бр. 17 от 28.02.2012г.), но е приел, че задълженията, които са се явили основание за налагане на наказанието към момента на постановяване на съдебното решение са налице и са възпроизведени в нормите на ЗОП. За да постанови оспореното съдебно решение СРС е събрал всички относими към спора доказателства – писмени и гласни, а именно разпита на свидетеля Т. – актосъставител.

Поради големият обем доказателствен материал и големият обем фактически установявания в АУАН и НП настоящият състав намира, че следва да изложи и фактическата обстановка по спора. Настоящият състав намира, че фактическите

установявания на СРС са законосъобразни, поради което и настоящата инстанция приема за установено от фактическа страна следното:

УМБАЛСМ [фирма] [населено място] е възложител на обществени поръчки като публичноправна организация съгласно чл. 7, т. 3 от ЗОП. С договор от 20.08.2010г. сключен между Министъра на здравеопазването и Д. Р., Н. Р. и Д. П. е възложено управлението на УМСБАЛСМ „Пирогов” на съвета на директорите в посочения по – горе състав.

С решение № 697/30.06.2008г., подписано за възложител от жалбоподателя Д. Р. Р., като изпълнителен директор на УМБАЛСМ [фирма], е открита процедура по реда на ЗОП с предмет: „И. на обект: „Реконструкция на СПКО и приземен етаж на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов”, която е приключила със сключване на договор № 161/23.09.2008г. между възложителя и [фирма], на стойност 2 073 591,50 лева без ДДС. Впоследствие посоченият договор е бил развален, като дейностите не са завършени.

На 14.02.2011г. е сключен договор № 19 между УМБАЛСМ [фирма], представляван от жалбоподателя Д. Р. Р. и [фирма], с предмет: „Извършване на СМР в части Конструктивна, АС и Електро на пристройка атриум, пристройка между високо тяло и детска клиника и топла връзка между неврохирургия и детска клиника при УМБАЛСМ [фирма]”. Настоящият състав намира, че с този договор не са възложени СМР, които да са сходни и идентични с включени в техническото задание на договор № 161/23.09.2008г. СМР, както е приел СРС, тъй като видно от двата договора те се отнасят за различни помещения, както и описаните СМР не са идентични. Договор № 19 е подписан на основание чл. 2, ал. 1 НВМОП, след събиране на не по-малко от три оферти, при критерий за оценка най - ниска предложена стойност на изпълнение, като уговорената обща стойност на договора е 197 375,46 лева без ДДС.

На 15.02.2011г. е сключен договор № 20 между УМБАЛСМ [фирма], представляван от жалбоподателят Д. Р. Р., и от друга страна [фирма], с предмет: „Изграждане на слаботокови системи, включващи структурна кабелна система и TV, охранителна система, радиоозвучителна система, пожароизвестяване и сигнална система /шок/ за нуждите на УМБАЛСМ [фирма]”, като и с този договор не са възложени сходни или идентични СМР, които да са включени в техническото задание на договор № 161/23.09.2008г., както неправилно е приел СРС. Договор № 20 е подписан на

основание чл. 2, ал. 1 НВМОП, след събиране на не по-малко от три оферти, при критерий за оценка най-ниска предложена стойност на изпълнение, като уговорената обща стойност на договора е 197 918,80 лева без ДДС.

На 15.02.2011г. е сключен договор № 21 между УМБАЛСМ [фирма], представляван от жалбоподателят Д. Р. Р., и от друга страна [фирма], с предмет: „Доставка и монтаж на товарен асансьор за нуждите на УМБАЛСМ [фирма]", като с този договор отново не са възложени СМР, сходни или идентични с включени в техническото задание на договор № 161/23.09.2008г., тъй като в техническото задание никъде не е посочено, че е включено в СМР доставка и монтаж на асансьор, а камо ли товарен. Договор № 21 е подписан на основание чл.2, ал.1 НВМОП, след събиране на не по-малко от три оферти, при критерий за оценка най-ниска предложена стойност на изпълнение, като уговорената обща стойност на договора е 25 328,00 лева без ДДС.

На 15.02.2011г. е сключен договор № 22 между УМБАЛСМ [фирма], представляван от жалбоподателят Д. Р. Р., и от друга страна [фирма], с предмет: „Извършване на довършителни СМР на първи /кота 0.00м/ и сутеренен /кота - 3.20м/ етажи в основен корпус на УМБАЛСМ [фирма]", като възложението с този договор СМР също нямат нищо общо като помещения с включени в техническото задание на договор № 161/23.09.2008г. Договор № 22 е подписан на основание чл.2, ал.1 НВМОП, след събиране на не по-малко от три оферти, при критерий за оценка най-ниска предложена стойност на изпълнение, като уговорената обща стойност на договора е 199 542,49 лева без ДДС.

На 16.02.2011г. е сключен договор № 23 между УМБАЛСМ [фирма], представляван от жалбоподателят Д. Р. Р., и от друга страна [фирма], с предмет: „Изграждане на силнотоква инсталация с включени демонтажни и монтажни СМР и окабеляване в приемно отделение на УМБАЛСМ [фирма]", като с този договор също не са възложени СМР, включени в техническото задание на договор № 161/23.09.2008г., тъй като в техническото задание никъде не е включено изграждането на силнотоква инсталация. Договор № 23 е подписан на основание чл.2, ал.1 НВМОП, след събиране на не по-малко от три оферти, при критерий за оценка най-ниска предложена стойност на изпълнение, като уговорената обща стойност на договора е 199 459,73 лева без ДДС.

На 16.02.2011г. е сключен договор № 24 между УМБАЛСМ [фирма], представляван от жалбоподателят Д. Р. Р., и от друга страна [фирма], с предмет: „Изграждане на водопровод и канализация в спешно отделение към УМБАЛСМ [фирма]", като и при този договор няма сходство или идентичност със СМР, включени в техническото задание на договор № 161/23.09.2008г. Договор № 24 е подписан на основание чл.2, ал.1 НВМОП, след събиране на не по-малко от три оферти, при критерий за оценка най-ниска предложена стойност на изпълнение, като уговорената обща стойност на договора е 64 272,28 лева без ДДС.

На 16.02.2011г. е сключен договор № 26 между УМБАЛСМ [фирма], представляван от жалбоподателят Д. Р. Р., и от друга страна [фирма], с предмет: „Изграждане на ОВК инсталации на кота О.О. и кота -3.20м на приемно отделение към УМБАЛСМ [фирма]", като с този договор не са възложени СМР, включени в техническото задание на договор № 161/23.09.2008г., тъй като по техническото задание никъде не се включват СМР за сутерен, които са включени в този договор. Договор № 26 е подписан на основание чл. 2, ал. 1 НВМОП, след събиране на не по-малко от три оферти, при критерий за оценка най-ниска предложена стойност на изпълнение, като уговорената обща стойност на договора е 197 742,75 лева без ДДС

На 14.03.2011г. е сключен договор № 57 между УМБАЛСМ [фирма], представляван от жалбоподателят Д. Р. Р., и от друга страна [фирма], с предмет: „Преустройство на кота О.О. и кота -3.20м на СПКО, доставка и монтаж на инсталация за медицински газове.", като с този договор също не са възложени част от СМР, включени в техническото задание на договор № 161/23.09.2008г., тъй като в техническото задание никъде не се предвижда изграждането на инсталация за медицински газове. Договор № 26 е подписан на основание чл.2, ал.1 НВМОП, след събиране на не по-малко от три оферти, при критерий за оценка най-ниска предложена стойност на изпълнение, като уговорената обща стойност на договора е 20 551,00 лева без ДДС.

На 14.08.2012г., в присъствието на свидетел, срещу жалбоподателя Р. е съставен АУАН № 11011287. Въз основа на него на 29.11.2012г. е издадено оспореното пред СРС НП.

Разгледана по същество жалбата е основателна по част от изложените в нея аргументи. Оспореното първоинстанционно решение е незаконосъобразно,

постановено в противоречие със закона по изложените по - долу съображения.

Най – напред по отношение на възражението на касатора, че е налице по – благоприятен закон и съответно, че СРС неправилно не е приложил разпоредбата на чл. 3 ал. 2 от ЗАНН, настоящият състав намира, че следва да изложи няколко принципни положения. Действително НВМОП е отменена с постановление № 38 от 23.02.2012г. на МС (ДВ бр. 17 от 28.02.2012г.) в сила от 26.02.2012г., като съответно е отменен текста, който е вменен на наказаното лице като нарушен – чл. 3 ал. 2 във връзка с чл. 1 ал. 2 т. 1 от НВМОП, съответно е отменена разпоредбата на чл. 65 и чл. 66 ал. 2 от НВМОП, по която е санкционирано наказаното лице. Настоящият състав обаче намира, че принципно във връзка с отменената НВМОП не налице по – благоприятен закон, тъй като посочените разпоредби са били възпроизведени в нормативен акт с по – висока степен, а именно в чл. 14 ал. 4 т. 1 от ЗОП във връзка с чл. 101а ал. 1 и 2 от ЗОП, а именно „За възлагане на поръчките по [чл. 14, ал. 4](#) възложителят събира оферти с публикуване на покана”, а съобразно чл. 14 ал. 4 т. 1 от ЗОП такива оферти се събират за обществени поръчки за строителство – по – високи от 264 000 лв. Т.е. в ЗОП е предвидена забраната за поведение, каквато е била предвидена в чл. 2 ал. 1 т. 1 от отменената наредба за възлагане на малки обществени поръчки, а санкционната разпоредба е възприета в чл. 129 ал. 5 от ЗОП. Във връзка с изложеното доколкото нормите по отменената Наредба са възпроизведени в закона и съответно санкционните норми също, настоящият състав намира, че в конкретния случай не е последвал по – благоприятен закона, а изводите в тази връзка на СРС са законосъобразни. Неоснователно е и възражението за липса на тъждество между субекта на нарушението по НВМОП и ЗОП, напротив субекта е един и същ, а именно възложителя на обществена поръчка. Тъй като обаче в оспореното НП като нарушени са посочени нормите на чл. 3 ал. 2 и чл. 1 ал. 2 т. 1 от НВМОП (отм.), които са бланкетни – едната дава общо определение кога следва да се проведе открит конкурс, а другата общо определение на това какво представлява малка обществена поръчка за строителство - и съответно не съдържат задължение за поведение, то в тази връзка съдът е поставен в невъзможност да прецени дали действително в конкретния случай е налице или не по – благоприятен закон. Посочените норми, за да обективират задължително поведение, неспазването на което изпълва състав на нарушение, би следвало да се обвържат с някоя от хипотезите по чл. 2 от НВМОП (отм.), където вече са разписани задълженията за поведение на възложителите на обществени поръчки, които пък изпълват хипотезата на изключенията, които са описани в края на чл. 3 ал. 2 от НВМОП. Както беше посочено по – горе при установено нарушение на чл. 3 ал. 2 във връзка с чл. 2 ал. 2 т. 1 от НВМОП (отм.) би могло да се направи преценка относно наличието или не на по – благоприятен закон. Тъй като обаче в оспореното НП такова основание няма, то съдът намира, че тази преценка не може да бъде извършена.

В конкретния случай обаче видно от оспореното НП в него като нарушени са посочени разпоредбите на чл. 3 ал. 2 от НВМОП във връзка с чл. 1 ал. 2 т. 1 от НВМОП (отм.). Посочените две норми са бланкетни и посочват, както следва: нормата на чл. 1 ал. 2 т. 1 от НВМОП (отм.) дава определение за това какво е малка обществена поръчка за строителство по смисъла на Наредбата, а разпоредбата на чл. 3 ал. 2 пък задължава възложителя да проведе открит конкурс, освен когато са налице условията за договаряне с покана. За да бъде обаче извлечено правило за поведение и съответно разписване на задължително поведение за лице, възложител на обществена

поръчка то следва нормата на чл. 3 ал. 2 от НВМОП (отм.) да се обвърже с някое от правилата за поведение, разписани в нормата на чл. 2 от НВМОП (отм.). В конкретния случай видно от оспореното пред СРС НП в него не е посочено точно коя разпоредба на чл. 2 е нарушена и дали е нарушена тя. От посочените като нарушени норми в оспореното НП не се извлича задължение за определено поведение, за което да се твърди, че е нарушено. В тази връзка настоящият състав намира, че при издаване на оспореното НП е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, а именно налице е разминаване между описаното нарушение (като изискване за задължително поведение) и посочените правни норми (правната квалификация на деянието), тъй като посочените като нарушени правни норми не съдържат задължение за поведение, което да е установено като нарушено.

На трето място настоящият състав намира, че е допуснато и друго нарушение на административно производствените правила от категорията на съществени, което е абсолютно основание за отмяната на оспореното НП. Видно от АУАН същият е съставен на 14.08.2012г., а оспореното НП е издадено на 29.11.2012г. НВМОП е отменена с постановление № 38 от 23.02.2012г. на МС (ДВ бр. 17 от 28.02.2012г.) в сила от 26.02.2012г. Видно от цитираното НВМОП е отменена почти половин година преди съставянето на АУА и повече от 9 месеца преди издаването на НП. По време на съставянето на АУАН и издаване на НП вече са действали други закони с други разписани правила за поведение. Настоящият състав намира, че е недопустимо да се налага санкция и да се издава НП с налагане на санкция по нормативен акт, който е бил отменен много преди издаването му. Това е съществено нарушение на административно производствените правила и е самостоятелно основание за отмяна на НП. След като е приел, че АУАН и НП са издадени при спазване на административно производствените правила, а настоящият състав установи допуснати съществени нарушения на същите, то СРС е постановил оспореното решение в противоречие със закона.

Оспореното съдебно решение обаче е незаконосъобразно, тъй като незаконосъобразно СРС е приел, че от фактическата обстановка следва, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение. Тъй като в оспореното съдебно решение са изложени лаконични мотиви в тази връзка, тъй като са възприети буквално аргументите на административно – наказващия орган, изложени в НП, настоящият състав намира, че следва да изложи по – подробни такива. Наказаното лице е санкционирано за това, че са сключени няколко договора в периода 14.02.2011г. – 14.03.2011г. за извършване на различни видове СМР, всеки един на стойност по – малка от 200 000 лв. Посочените договори, видно от представените по делото копия са сключени с различни дружества – изпълнители, за различни дейности, като не всички от тях представляват СМР, т.е. всички договори са с различен предмет. Административно наказващият орган е приел, че тъй като договорите се отнасят за извършени СМР, за които преди това е проведена обществена поръчка от 2008г., но поради неизпълнение договорът от 2008г. е бил развален, то следва с оглед разпоредбите на НВМОП да се вземе предвид общата сума на същите от 1 102 240,51 лв. В тази връзка е приел, че е нарушена разпоредбата на чл. 1 ал. 2 т. 1 от НВМОП (отм.), съобразно която за СМР малките обществени поръчки са тези, които са на стойност под 2 500 000 лв. без ДДС, като в този случай е приел, че възложителят е длъжен да проведе открит конкурс, а не да събере най – малко три оферти. Приел, че е след като наказаното лице не е изпълнило това задължение, то е извършило нарушение на НВМОП (отм.) и е санкционирано за това.

Настоящият състав намира, че незаконосъобразно и в противоречие със законовите норми административния орган е сумирал стойността на договорите сключени между 14.02.2011г. и 14.03.2011г., като е приел, че те са с идентичен предмет и с идентичен предмет с договора сключен през 2008г. Настоящият състав намира, че на първо място такова сумиране е недопустимо, тъй като разпоредбата на чл. 2 ал. 1 т. 1 от НВМОП (отм.), която е относимата в случая (макар и непосочена от административния орган), както и разпоредбата на чл. 14 ал. 4 т. 1 от ЗОП, където е възпроизведена нормата (с увеличена вече стойност – над 264 000 лв., което също следва да се съобрази), нямат предвид стойността на СМР, извършвани от един и същи изпълнител, по отношение на възложителя, а имат предвид, че всеки договор за строителство над посочената сума следва да бъде предхождан, в случай, че самата тя (а не сумирани няколко) надвишава законово определените суми, за провеждане на открит конкурс. Видно от разпоредбата на чл. 3 ал. 2 от НВМОП (отм.) същият предвижда провеждането на открит конкурс в случаите, когато не са налице условията за договаряне с покана. В конкретния случай настоящият състав намира, че съгласно чл. 2 ал. 1 т. 1 от НВМОП (отм.) са били налице именно условията за провеждане на договаряне с покана, което съгласно цитираната норма следва да се предхожда от събиране на поне три оферти, което е и направено. На второ място незаконосъобразно административният орган е приел и че се касае за идентични договори и такива, които са същите като договора сключен през 2008г. Видно и от описанието в самото НП договорът от 2008г. е с предмет „И. на обект: „Реконструкция на СПКО и приземен етаж на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов”, а договорите от 2011г. са със съвсем различен предмет, като една част се отнасят за ремонтни дейности, но включително в различни помещения и етажи, от тези заложи в договора от 2008г., а други се отнасят до извършване на други технически дейности, които не са били включени в техническото задание и техническото приложение към договора от 2008г. Т.е. видно от цитираното дори не може да се приеме, че се касае за идентични договори, за да е допустимо сумирането на стойността им, ако се предположи, че е направен опит за заобикаляне на закона. Освен това в закона не съществува забрана за възложителя на обществена поръчка да прецени коя е най – изгодната форма с оглед конкретните условия, стига да спазва законовите изисквания относно стойността на поръчките и реда за възлагането им, което в конкретния случай от касатора е сторено.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че от събраните по делото доказателства не се установява наказаното лице да е извършило вмененото му нарушение, тъй като и всички сключени от него договори от 2011г. са на стойност под предвидената в чл. 2 ал. 1 т. 1 от НВМОП (отм.) и чл. 14 ал. 4 т. 1 от ЗОП, действащ към настоящия момент. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че наказаното лице не е извършило вмененото му нарушение, поради и което издаденото НП се явява незаконосъобразно.

Воден от горното съдът счита, че оспореното решение от 17.07.2013г. на СРС, НК, 5 състав по нахд № 2314/2013г. е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона, поради което следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя оспореното НП, като издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие със закона.

Във връзка с това на основание чл. 221 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 17.07.2013г. на СРС, НК, 5 състав по нахд № 2314/2013г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление № 11011287 от 29.11.2012г. на Директора на АДФИ, с което е наложена глоба в размер на 500 лв. на Д. Р., в качеството му на изпълнителен директор на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов” на основание чл. 65 и чл. 66 ал. 2 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки (отм.) за извършено нарушение на чл. 3 ал. 2 във връзка с чл. 1 ал. 2 т. 1 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки (отм.) и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 11011287 от 29.11.2012г. на Директора на АДФИ, с което е наложена глоба в размер на 500 лв. на Д. Р., в качеството му на изпълнителен директор на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов” на основание чл. 65 и чл. 66 ал. 2 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки (отм.) за извършено нарушение на чл. 3 ал. 2 във връзка с чл. 1 ал. 2 т. 1 от Наредбата за възлагане на малки обществени поръчки (отм.)

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: